

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Thomas Pringle

Strona pozwana: Government of Ireland, Ireland and the Attorney General

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supreme Court — Ważność decyzji Rady Europejskiej 2011/199/UE z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie zmiany art. 136 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do mechanizmu stabilności dla państw członkowskich, których walutą jest euro (Dz.U. L 91, s. 1) — Kompetencje Unii — Prawo państwa członkowskiego należące do strefy euro do zawarcia umowy międzynarodowej takiej jak traktat ustanawiający europejski mechanizm stabilności

Sentencja

- 1) W wyniku rozpatrzenia pierwszego pytania nie stwierdzono niczego, co by podważało ważność decyzji Rady Europejskiej 2011/199/UE z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie zmiany art. 136 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do mechanizmu stabilności dla państw członkowskich, których walutą jest euro.
- 2) Artykuł 4 ust. 3 TUE, art. 13 TUE, art. 2 ust. 3 TFUE, art. 3 ust. 1 lit. c) TFUE i art. 3 ust. 2 TFUE, art. 119–123 TFUE i 125–127 TFUE oraz zasada ogólna skutecznej ochrony sądowej nie stoją na przeszkodzie zawarciu między państwami członkowskimi, których walutą jest euro, takiej umowy jak traktat ustanawiający europejski mechanizm stabilności między Królestwem Belgii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Irlandią, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Maltą, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką oraz Republiką Finlandii, zawarty w Brukseli w dniu 2 lutego 2012 r., ani ratyfikacji owego traktatu przez te państwa członkowskie.
- 3) Prawo państwa członkowskiego do zawarcia i ratyfikacji wskazanego traktatu nie jest uzależnione od wejścia w życie decyzji 2011/199.

(¹) Dz.U. C 303 z 6.10.2012.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 3 października 2012 r. — W. P. Willems; druga strona postępowania: Burgemeester van Nuth

(Sprawa C-446/12)

(2013/C 26/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: W. P. Willems

Druga strona postępowania: Burgemeester van Nuth

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s.1) jest ważny w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 8 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?
- 2) Czy — o ile odpowiedź na pytanie pierwsze brzmi w ten sposób, że art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s.1) jest ważny — art. 4 ust. 3 rozporządzenia należy w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 8 ust. 2 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 7 lit. f) dyrektywy nr 95/46 (¹) w związku z art. 6 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy interpretować w ten sposób, że w celu wykonania tego rozporządzenia przez państwa członkowskie wymagane jest ustawowe zagwarantowanie, że pobrane i zarejestrowane na podstawie rzeczowego rozporządzenia dane biometryczne nie mogą być pobierane, wykorzystywane i przetworzone w innym celu niż wydanie dokumentu?

(¹) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 5 października 2012 r. — H. J. Kooistra; druga strona postępowania Burgemeester van Skarsterlân

(Sprawa C-447/12)

(2013/C 26/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H. J. Kooistra

dane biometryczne nie mogą być pobierane, wykorzystywane i przetworzone w innym celu niż wydanie dokumentu?

Druga strona postępowania: Burgemeester van Skarsterlân

(¹) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31)

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s.1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s.1) należy rozumieć w ten sposób, że nie stosuje się jego w odniesieniu do wystawianych przez państwa członkowskie swoim obywatelom dowodów tożsamości takich jak niderlandzki dowód tożsamości, niezależnie od ich okresu ważności oraz niezależnie od możliwości wykorzystania ich jako dokument podróży?

2) Czy — o ile z odpowiedzi na pytanie pierwsze wynika, że rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s. 1) stosuje się do dowodów tożsamości takich, jak niderlandzki dowód tożsamości biorąc pod uwagę możliwości wykorzystania go jako dokumentu podróży — art. 1 ust. 2 tego rozporządzenia jest ważny w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 8 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?

3) Czy — o ile odpowiedź na pytanie drugie brzmi w ten sposób, że art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s. 1) jest ważny — art. 4 ust. 3 tego rozporządzenia należy w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 8 ust. 2 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 7 lit. f) dyrektywy nr 95/46 (¹) w związku z art. 6 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy interpretować w ten sposób, że w celu wykonania tego rozporządzenia przez państwa członkowskie wymagane jest ustawowe zagwarantowanie, że pobrane i zarejestrowane na podstawie rzeczono rozporządzenia

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 8 października 2012 r. — M. Roest; druga strona postępowania: Burgemeester van Amsterdam

(Sprawa C-448/12)

(2013/C 26/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M. Roest

Druga strona postępowania: Burgemeester van Amsterdam

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s.1) jest ważny w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 8 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności?

2) Czy — o ile odpowiedź na pytanie pierwsze brzmi w ten sposób, że art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 444/2009 z dnia 28 maja 2009 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 (Dz.U. L 142, s.1) jest ważny — art. 4 ust. 3 rozporządzenia należy w świetle art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 8 ust. 2 Europejskiej Konwencji o ochronie